Nederkalix 29/11 1896

Herr Consul J Bergman, [illegible]

Jag finner Edert yttrande att jag ej är heligt bunden till tystlåtenhet för-hastadt, emedan jag ej vid mitt löftes afgifvande lade den vigt dervid som en ed under Guds ögon, men som det dock jag hölls i handen, och är ej en enkelt ord mindre än ed af Gud, måste jag finna mig heligt bunden att finnes min motsatta i lättsinnigt uttaladt yttrande uppriktigt, hvarför jag beder Gud om förlåtelse. Men som det är allmänt kändt att jag spekulerat på Hjortfors kan mitt goda namn och rykte blifva förklenadt af ett absolut tystnadslöfte och fordrar jag derför att alldeles blifva befriad från detsamma. Om ej så sker, skolen I finna, att jag ser klart nog att inse att jag är lika mycket bunden eller icke bunden af hänsyn till Eder systrar, Therese, Elin och Hilda som till Eder och finner jag det sätt hvarpå I gått tillväga emot mig så hänsynslöst att jag efter ena gång efter annan af vänskap, som jag ännu sådana och som jag ännu så utan alla biafsigter gått Eder ärenden och ställt Eder till tjenst, finner det [illegible] mig. Jag har i min tjenst en afgjord fiendtlighet mot allt tvång, liksom jag äfven ej tål att be-handlas på ett så [illegible] sätt som skett och under jag att få på förhand säga att hvilka är betalningsvilkoren stipulerade, skall jag ej tänka att deltaga i spekulation derest jag ej löses från mitt af Eder listigt tillnarrade, skadliga löfte. Jag lemnar det i glömska hvad som skett, om jag blott icke har äfven mina axlar ett förhatligt, påtvingat tystnads-löfte. Vänligen Ernst Sandström

Härpå önskar jag svar inom [illegible] utgång

[illegible]